Is Gaza Really Part of Israel?

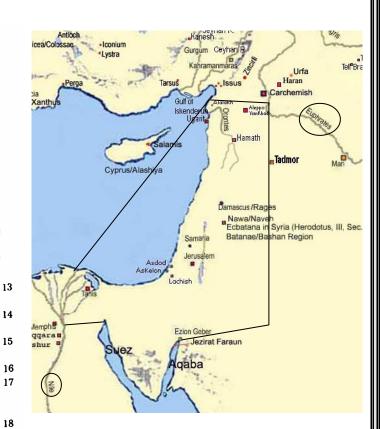
Did you believe that the Sinai Peninsula (which Israel returned to Egypt over 20 years ago) was part of the Land of Israel? Why?

How do we determine what land belongs to the Land of Israel? How should we define the Land of Israel? What basis are we using to make that determination?

Source 1: Genesis Chapter 15

וְנָאמֶר לְאַבְּיָם יָדְעַ הָּאֶרִץ לְא לְהֶׁם וַעֲבָּיִם וְאָתִר כּא בִּינִם יִדְּעַ הַּלְּבָעֵיִּ וְאָתִר כִּא בִּינִם יִוֹעָהָ הַשְּׁבָּעִי וְאָתִר הְּנָבְיִי וְאָתִר הְּנָבְיִ וְאָתִם אַרְבָּע בִּינִם מִיבְרוּ בְּיִלְיִם וְאַבְּרִוּ בְּיִ אָתֵם אַרְבַּע מֵּאָרִן נְאַתְּה הְּנָּה בְּיִלְם שִּׁבְּרֵע בְּאָרִן נְאַבְּתְּיִךְ בְּשָׁלְם שִּׁ בְּיִלוּ אָתָם אָרְבָּע בִּין הַאָּמֶר בְּיָאָי וְשָׁבָּר בְּיִוֹ הְאָבְרָי בְּיִּים מִיבְּרָ בִּיְעָ יְשְׁבִּר בְּיִּ הְּבְּרָ בְּיִּים הְיִבְּר הְּשָּׁרְ בְּיִבְּר בְּשִׁיבְּר בְּיָּבְיְ וְאָתַר בְּיָּבְיְ וְאָתִר בְּיִּבְּר בְּשִׁיבְּ הְשִׁרְ וְאָתְר בְּיָּיִי שְׁרִבְּיִ בְּיִים עִוּרְבִּיְ הַיְּשְׁמָשׁ בְּאָה וְעֵלְטָה הְיָהְ הְּבְּיִם שִּּבְּר בְּשִׁיבְר בְּשִׁן וְלַפְּיִד אָשׁ אֲשֶׁר עָבִּר בִּיִן הַנְּזְוֹרְ בְּשְׁלְם שְּׁבְּר בְּשִׁיבְר הְשָׁן וְלַפְּיִד אָשׁ אֲשֶׁר עָבָר בִּיּוֹ הְאָוֹרִים הָאָלְה בְּיִלְם שְּׁבְּר בְּשִׁיבְר הְשָׁלְּוֹ וְאָבְרָים עִדְּבְּבְּיְ בְּיִים עִדְּבְּבְּיְ בְּיִים עִדְּבְּרְ בְּשִׁיבְר בְּשִׁן וְלַפְּיִד אָשׁ אֲשְׁר עָבָּר בִּיְי וְאָבְרְים הְיִבְּעָן הְאָּבְר בְּשִׁיבְר בְּשִׁיבְר הְשְׁבְּיוֹ וְאָבְרְים עִדְּבְּבְיִם עִידְּבְּבְייִי אָשְׁר בְּיִבְּר בְּשִׁיבְ הְיִיבְּר בְּשִׁיבְּים מִייבְים עִידְּבְּבְּיִי בְּיִים עִידְרְיבְּבְּיִי וְאָבְּבְּיִי בְּשִׁיבְּיוֹ הְאָבְּיִי בְּיִי שְׁיִּבְיוֹ הְבְּיִים עִידְיבְּבְּיִי וְאָבְּיִבְּיוֹ וְאָתְר. בְּשִּיבְייִי וְאָבְבְיוֹ בְּיִיבְיוֹ הְאָבְייִם עִידְיבְּבְיִי וְאָבְּבְיוֹב בְּיִים עִידְבְּבְּבְייִי בְּיִים עִידְיבְּבְיוֹ בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים עִּיבְּבְייִים בְּיִיבְיוֹ בְּיִים עִיבְייִים בְּיִים בְּבִייִים בְּיִייִים עִיבְּיבְּבְיִים בְּיִים בְּבִייִים בְּיִיבְים בְּבִּייִים בְּיִים בְּבִייִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיבְייִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִייִים בְּיִיבְיים בְּיִייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּעִייִים בְּיִים בְּיִיבְייִייְיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִייִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיים בְּיִייְיִים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִייִים בְּיִייִייְיִייְיְ

And he said to Avram, Know surely that thy seed shall be a stranger in a land that is not theirs, and shall serve them; and they shall afflict them four hundred years; and also that nation, whom they shall serve, will I judge: and afterwards shall they come out with great substance. And thou shalt go to thy fathers in peace; thou shalt be buried in a good old age. But in the fourth generation they shall come back here, for the iniquity of the Emori is not yet full. And it came to pass, that, when the sun went down, and it was dark, behold a smoking furnace, and a burning torch that passed between those pieces. In the same day the LORD made a covenant with Avram, saying, To thy seed have I given this land, from the river of Mizrayim to the great river, the river Perat: the Qeni, and the Qenizzi, and the Qadmoni, and the Hitti, and the Perizzi, and the Refa'im, and the Emori, and the Kena'ani, and the Girgashi, and the Yevusi.

19

20

Source 2: Numbers Chapter 34

1 God spoke to Moses, telling him to 2 give the Israelites instructions and say to them: When you come to the land of Canaan, this is the land within the borders of the land of Canaan that shall be your hereditary territory.

3 Your southern sector shall begin in the Tzin Desert alongside Edom. the southern

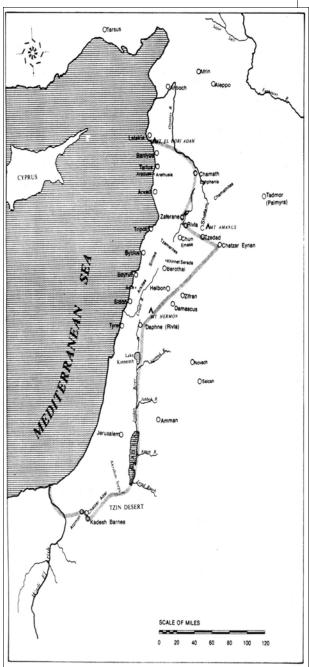

PLATE 30. BIBLICAL BOUNDARIES OF THE HOLY LAND

- אָלַהָּם כִּירִשׁתָּם בָּאָים אֶל־הָאָרֵץ כְּגַעַן וֹאַת הָאָרֶץ אֲשֶּׁר וַיִּדְבֵּר יהוֹח אֶלַבַמֹּשֶׁה לֵּאִמְר: זֻּוֹ אֶת־בְנַיֵּ יִשְּׁרָאֵל וְאֲמַרְתַּ
 - תִּפְּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ בְּנַעַן לִגְּרֶלתֶיהָ: וְהָיָה לָכֶם פְּאַת־ נּ נָגָב מִמִּדְבָּר־צֵן עַל־יִדֵי אָדִים וְהָיָה לָכֵם גִּבִּוּל נַגַב מִקצֵה יִם־
 - ַרְּמֶלֵח קֵרְמָה: וְנָסַב לְּכֶׁם בְּגִבוּל מִנֶּגֶב לְמֵעֲלֵה עֵקְרַבִּים וְעָבֵר יִנְעָ הִיה הִוּדְאַתְיו מִנֶּגֶב לְקָרֵש בַּרְנֵעַ וְיָצֵא חֲצֵר־אַדֶּר וְעָבַר
 - ַ עַצְמְנָה: וְנָסֵב הַגְּבָוּל מֵעַצְמוּן נַחַלָּה מִצְרֵיִם וְהָיוּ תִוּצְאֹתָיו הּ הימה: וגבוּל ים והיה לכם הים הגדול וגבוּל זה־יהיה לכם
 - גָבוֹל יַם: וָזֵה־יָהִיָה לְבַב גָּבוּל צַפון מוְ־הַיַם הַגַּדֹל תַתֹאוּ לַבֵּם
 - הר הַהַר: מָהֹר הַהַּר הַתְאוּ לְבָא חַמֵּת וֹהֵיוֹ תּוֹצְאֹת הֹגבּל
 - עדרה: ויצא הגבל ופרנה והיו תוצאתיו חצר עינו זה־יהיה פ
 - לכם גבול צפון: והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן ·
 - שִׁפֹּמה: וִיַרַר הַגָּבֵל מִשִּׁפַם הַרִבְלָה מִקָּרַם לָעָין וִיַרַד הַגְּבָל וּמָחֲה
 - עַל־כֶּתֶף יָם־כָּנֶרֶת קֵדְמָה: וְיָרֵד הַגְּבוֹל הַיַּרְהֵּנָה וְהִיִּוֹ תוֹצְאֹתֵיוֹ יִבּ ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב:

border to the east shall be the edge of the Dead Sea. 4 The border shall then turn to pass to, the south of the Akrabim Steps. It shall then pass toward Tzin with its southernmost point at Kadesh Barnea, and then extend to Chatzar Adar and reach as far as Atzmon.

- 5 From Atzmon the border shall turn [north] and follow the Egyptian Wadis which shall be its far boundary to the west.
- 6 The western boundary shall be the Mediterranean Sea and [itsl shores. This shall be your western border.
- 7 This shall be your northern boundary. From the Mediterranean Sea, draw a line to Hor Mountain.
- 8 From Hor Mountain draw a line along the Chamath Highway, so that the extreme edge of the boundary is toward Tzedad.
- 9 The border shall then extend through Zifron, with its extreme end at Chatzar Eynan. This shall be your northern border.
- 10 For your eastern boundary, you shall draw a line from Chatzar Eynan to Sheflm.
- 11 The boundary shall then run southward from Shefam to Rivlah to the east of Eyin. Continuing to the south, the boundary shall run along the eastern shore of the Kinnereth Sea.
- 12 The boundary shall then continue south along the Jordan, continuing until the Dead Sea. All these shall be your boundaries on all sides.

Source 4: Mishnah Gittin 1:1

*גַּט מִמְּדִינַת הַיָּם, צָּרִיךְ שֶׁלֹּאמֵר ״בְּפָנֵי נִכְתַּב וּרְפָנֵי נֶחְתַּם״. רַבָּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: אַף הַמֵּבִיא מִן הָרֶקֶם וּמִן הַחֶגֶר. רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר: אֲפִילוּ מִכְּפָר לוּדִים לְלוֹד. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים: אֵינוֹ צָּרִיךְ שֶׁיֹּאמֵר ״בְּפָנֵי נִכְתַּב וּרְפָנֵי נֶחְתַּם״ אֶלָּא הַמֵּבִיא מְמְדִינַת הַיָּם, וְהַמּוֹלִיךְ. וְהַמֵּבִיא מִמְּדִינָה מְמְדִינַת הַיָּם, צָרִיךְ שֶׁיֹּאמֵר ״בְּפָנֵי נִכְתַּב לְמְדִינָה בִּמְדִינַת הַיָּם, צָרִיךְ שֶׁיֹּאמֵר ״בְּפָנֵי נִכְתַּב וּרְפָנֵי נֶחְתַּם״, יַרַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר:

מֶרֶקֶם לַמִּזְרָח, וְרֶקֶם – כַּמִּזְרָח, מֵאַשְּקְלְיֵּוֹן לַדָּרוֹם,
וְאַשְּקְלוֹן – כַּדָּרוֹם, מֵעֵכּוֹ לַצָּפוֹן, וְעַכּוֹ – כַּצָּפוֹן.
ירַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: עַכּוֹ – כְּאֶרֶץ יִשְּׁרָאֵל לְגִיטִין.
יהַמֵּבִיא גַּט בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֵינוֹ צָּרִידְּ שֶׁיֹאמֵר
״בְּפָנֵי נִכְתַּב וּבְפָנֵי נֶחְתַּם״. וְאִם יֵשׁ עָלָיו עוֹרְרִים
– יִתְקַיֵּים בְּחוֹתְמָיו.

One who brings a bill of divorce from outside of the Land of Israel, must say, "Before me it was written, and before me it was signed." Rabbi Gamliel says, even someone who brings it from Rekem and Cheger. Rabbi Eliezer says, even from Kfar Ludim to Lud. And the rabbis say,

only one who brings [the bill] from truly outside Israel, or to there....

...Rabbi Yehudah says, from Rekem to the east [is considered outside] and Rekem is like the east. From Ashkelon and south, and Ashkelon is like the south. From Acco to the north, and Acco is like the north. Rabbi Meir says, Acco is considered like the land of Israel for bills of divorce....

Source 5: Babylonian Talmud Kesuvos 112a

ר' אבא מנשק כיפי דעכו...ר' חייא בר גמדא מינגד בעפרה

Rabbi Abba kissed the stones of Acco (to symbolize his entrance into the Land of Israel), Rabbi Hiyya bar Gamda would roll in its dust.

Tosfos on Gitten

ראשור הנשארת וגו' האשרודי לנחלה הקשה ר"ת דאשקלון מארץ ישראל היא דכתיב ביהושע (יג) זאת הארץ הנשארת וגו' האשרודי והאשקלוני וכחיב הפילה לישראל לנחלה כאשר לייתיך ואחר כך לכדוה כדכתיב בשופטים (א) וילכוד יהודה את עזה ואת אשקלון ואת גבולה זאר"ת דעולי בבל לא כבשוה כדאמר בפ"ק דחולין (דף ז.) גבי בית שאן הרבה כרכים כבשום עולי מארים ולא כבשום עולי בבל ולכך אין תלמידי חכמים מאויין שם ואין בתי דינין קבועין שם

ועכו אע"ג דכבשוהו עולי בבל כדאמר בסוף כחובות (דף קיב.) רבי אבא הוה מנשק כיפי דעכו ובפרק מי שאחזו (נקמן דף עו:) פריך למימרא דעכו לאו מארץ ישראל הוה הא כי הוו מפטרי רבנן מהדדי בעכו הוו מפטרי מהדדי לפי שאסור לנאת מארץ ישראל לחוצה לארץ אמר ר"ת דלא קשה מידי דעכו היתה חציה בארץ וחליה בחו"ל כדמוכח בירושלמי והכא מיירי באוחו לד שבחוצה לארץ

Maimonides Laws of Terumot

ב אָרֶץ יִשְּׂרָאֵל הָאֲמוּרָה בְּכָל־מָקוֹם הִיא בָּאֲרְצוֹת ּ שֶּׁכִּבְּשָׁן

מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אוֹ נְבִיא ּ מִדַּעַת רֹב יִשְׂרָאֵל יּ, וְזֶהוּ הַנִּקְרָא:

פָבּוּשׁ רַבִּים; אֲבָל יְחִיד מִיִּשְׂרָאֵל אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ שֵׁבֶט שֶׁהְלְכוּ וְכְבְשׁוּ

לְעַצְמָם יּ מָקוֹם אֲפִלּוּ מִן־הָאָרֶץ שֶׁנִּתְנָה לְאַבְרָהָם – אֵינוֹ נִקְרָא

לְעַצְמָם יִ מְּלְוֹם אֲפִלּוּ מִן־הָאָרֶץ שֶׁנִּתְנָה לְאַבְרָהָם – אֵינוֹ נִקְרָא

אָרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּדִי שֶׁיִּנְהַגוּ בוֹ בְּל־הַמִּצְוֹת. וֹמִפְּנֵי זֶה חִלֵּק יְהוֹשֻׁעַ

וּבִית דִינוֹ כְּל־אֶרֶץ יִשְּׁרָאֵל לִשְׁבָטִים, אַף־עַל־פִּי שֶׁלֹּא וִכְבְּשָׁה,

בְּיִר שֶׁלֹּא יִהְיֶה כִבּוּשׁ יְחִידִיּ כְּשֶׁיִּעֲלֶה בְּל־שֵׁבֶט וְשֵׁבֶט וְיִשְׁכֵט וְיִבְּים חִלְּמֹּה תַּלֹּבוֹישׁ הַלֹּיה בִּיִּים הַבּוֹשׁ בְּחִידִי בְּשֶּבִים הְשֵׁבֶט וְשֵׁבֶט וְיִבְּים חִלְּבוֹים חִלְּבוֹ

בּל שֶׁהֶחֲוִיקוּ כּר עוֹלֵי מִצְרַיִם וְנִתְקַבִּשׁ קְדָשָׁה רִאשׁוֹנָה, בֵּיוָן
 שֶׁגְלוּ – בְּטְלָה קְדְשָּׁתְן כּהּ; שֶׁקְדָשָׁה רִאשׁוֹנָה, לְפִּי שֶׁהְיְתָה מְפְּנֵי הַכְּבּוּשׁ בִּלְבַד כּי, קְדְשָׁה לְשֵׁעְתָּה וְלֹא קִדְשָׁה לֶעָתִיד לָבוֹא.
 בִּיוָן שֶׁעְלוּ בְנֵי הַגּוֹלָה כּי וְהֶחֲוִיקוּ בְמִקְצַת הָאָרֶץ כּח – קִדְשׁוּהְ קְדָשָׁה שָׁנִיה הָעֹמֵדֵת לִעוֹלָם לְשֵׁעְתָּה וְלֵעַתִיד לַבוֹא כּכּ.
 שִׁנְיָה הָעֹמֵדֵת לִעוֹלָם לְשֵׁעְתָּה וְלֵעַתִיד לַבוֹא כּכּ.

The land of Israel spoken about in all places is in the lands that the king of Israel or the prophet conquers with the knowledge of all Israel, and this is called, "The conquest of the masses." But, if an individual or a family or a tribe that went and conquered for themselves – even a place from the Land given to Abraham that is not called the Land of Israel with respect to the mitzvot. For this reason. Joshua divided all of the Land of Israel into tribes. even though it was not yet

conquered, so that it would not be the conquering of an individual when each tribe would go and conquer its portion.

Any place that those who came up from Egypt took control of and became sanctified with the first sanctification — once those people were exiled, the holiness was nullified. This is because the first sanctification, because it was only through conquering, was a temporary sanctification, and not one that applied for the future as well. When the people of the [Babylonian] exile rose up and took control of part of the Land, they sanctified it with a second holiness that stands forever — for their time and for the future.

Shiur by Rav Arieli — Rosh Yeshiva of Yeshivat Beit El

שיטת הרמב"ן והכפתור-ופרח - מצוות ישוב הארץ בגבולות עולי מצרים

הכפתור-ופרח חולק על התוספות וסובר שיש שני דינים בקדושת ארץ-ישראל: א. קדושה סגולית של הארץ. ב. וקדושת כיבוש. גבולות הקדושה הסגולית הן אלו שצויינו בהבטחה שניתנה לאברהם אבינו. דיני ישוב ארץ-ישראל וקבורה בארץ מתייחסים אליהם. לעומת זאת קדושה ראשונה ושניה שקדושתן היא קדושת כיבוש מתיחסות לדיני תרומות ומעשרות ושביעית, וליתר המצוות התלויות בארץ, שנתחייבו כתוצאה מן הכיבוש. אבל לעצם קדושת הארץ הסגולית הכיבוש לא מעלה ולא מוריד. והדבר מסתבר לדעתו, וכי יעלה על הדעת שאחרי חורבן בית ראשון האבות שנקברו במערת המכפלה היו קבורים בחו"ל, בגלל שבטלה קדושה ראשונה? וכן תמוה למה רצה יעקב אבינו להקבר בארץ, הרי הארץ עדין לא נתקדשה? אלא ודאי צריך לומר שלארץ-ישראל יש קדושה עצמית שאיננה קשורה לכיבוש.

וכן נראית שיטת הרמב"ן בהשגות על ספר המצוות. הרמב"ן מונה בין מצוות התורה את המצווה "שנצטוינו לרשת את הארץ...
ולא נעזבנה לשממה ביד זולתנו מן האומות או לשממה". כלומר, מצווה זו כוללת את מצוות כיבוש הארץ וישובה. וגבולות
המצווה לדעת הרמב"ן הם גבולות ההבטחה מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת. נמצא אפוא שמצוות ישוב הארץ כוללת
את כל גבולות ההבטחה, כשיטת הכפתור ופרח.

כן נראה מחידושי הרמב"ן בגיטין, שמסביר מדוע נישק רבי אבא את כיפי עכו. בתחילה הוא מסביר: "סבירא להו דקדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא ולפיכך היתה חביבה עליהם, אבל לענין גיטין כיון שלא כבשום אינם בקיאין לשמה ולא מצויין לקיימו...". ומוסיף הרמב"ן הסבר אחר: "אי נמי סבירא להו לא קדשה לעתיד לבא לענין תרומות ומעשרות, [ואעפ"כ] חביבא עלייהו דהא איכא דאמרי קדושה שלישית יש להם (ר"ל שקדושה שניה אף היא לא קידשה לעניין תרומות ואעפ"כ ארץ-ישראל בקדושתה לענין ישיבתה ודירתה". הרמב"ן אומר בפרוש שאף מקום שאין בו קדושה לעניין תרומות ומעשרות, יש להתייחס אליו בחיבה ועל-כרחך משום קדושתה הסגולית של הארץ ומצוות ישיבתה. (אלא שאם כן יש להקשות מדוע נישק ר' אבא רק את כיפי דעכו, שכן היה עליו לנשק את המקום הראשון בארץ שנתקדש על ידי עולי מצרים אליו הגיע, כגון טורי אמנון. מיהו, גם אם נניח שרק למקום שנתקדש על ידי עולי בבל יש להתייחס בחיבה, אם ר' אבא בא מן הצפון הרי הגיע קודם לכזיב שהיא צפונית לעכו? ולכן נראה שהרמב"ן מפרש כמו שאמר להלן שר' אבא הגיע לארץ-ישראל דרך הים ולכן המקום הראשון בארץ-ישראל אליו הגיע היו כיפי עכו).